

Drukwerk tegen verlaagde taks
Afgiftekantoor: 9040 Sint-Amandsberg

Jaargang 29 nr. 1 – maart 2019

Verantwoordelijke uitgever:

De Jaeger Guy
Sint-Baafskouterstraat 94,
9040 Sint-Amandsberg (België)

PB-PP / B – 31121
BELGIË(N) – BELGIQUE
Erk.-nr P 904092

't verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van de “**Belgisch - Nederlandse Wandelverbroeding**”

Foto: Voorsmaakje verrassingstocht zaterdag 18 mei 2019.

Stiptocht!

Donderdag 30 mei 2019

Zottegem
Oost-Vlaanderen Wandelt
W.S.V. Egmont Zottegem

't Verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van **"De Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering"**

Aangesloten bij **"Wandelsport Vlaanderen"** (WSVL) nr. 3001
Aangesloten bij het **"Internationaal Volkssport Verbond"** (I.V.V.)
Aangesloten bij de **"Sportraad Destelbergen"**

Bestuur / Contact

<u>Voorzitter/Secretaris</u> De Jaeger Guy Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-92280347 Guy.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be	<u>Penningmeester/Verslaggever</u> Mauws Greta Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-92280347 Greta.mauws@belgnedwandelverbroedering.be
<u>Public relations/Webmaster</u> De Jaeger Alexander Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 0495/18.20.29 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-495182029 Alexander.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be	<u>Website/e-mail</u> www.belgnedwandelverbroedering.be info@belgnedwandelverbroedering.be

Inhoud clubblad

2 – 3	Woordje van de voorzitter.
4 – 6	De wandelende pen: "Beklimming van de Kilimanjaro".
7 – 8	Waar wandelden we?
9 – 11	Voorkeurtochten tot eind juni 2019.
12 – 13	De wandelende pen: "Braine-l'Alleud, eentje om in te kaderen!".
14 – 16	De wandelende pen: "Zoerle-Parwijs : "Te Gekke Wandeling!".
17 – 18	Informatief: "Sterrenbeeldentuin".

Clublokaal

Sportbar 't Meer
Koedreef 3
9070 Destelbergen

Woordje van de voorzitter.

Beste leden en vrienden,
Beste sympathisanten,
Mevrouw, Mijnheer,

Het is zondagavond 24 februari 2019, 21u00 als ik begin aan dit voorwoord. Vandaag heb ik opnieuw een mijlpaal bereikt in mijn reeds tweeënveertig wandeljaren. We waren van plan om naar Zoersel te gaan wandelen maar omdat er daar wegenwerken waren en de halte van de lijnbus waar we moesten afstappen niet aangedaan werd, riskeerden we het ons niet om naar ginder te gaan. Daar er in de Walking geen andere tocht stond die me aansprak en binnen Adeps geen verplaatsing die binnen ons bereik lag, bekeek ik even de wandelkalender van "KWB – FALOS-SPORT+". Voor het tweede jaar op rij werd deze kalender me overgemaakt door een bevriend voorzitter van een KWB-afdeling. Vorig jaar hield ik nog de boot af maar toen ik de kalender van dit jaar onder ogen kreeg en even bestudeerde kwam ik tot de vaststelling dat ik nog zoveel ongekende streken kon ontdekken. Na wat opzoekingswerk besloten we om naar Keerbergen (Vlaams-Brabant) te gaan wandelen. Onze allereerste tocht binnen het "Wandelcriterium KWB-FALOS". Zowel onze heen- als onze terugreis met bus, trein en nog eens bus verliep vlot, telkens hadden we vlotte aansluiting. Toen we om 10u36 in Keerbergen van de bus stapten waren we 143 meter van de startzaal, wat een luxe!

De start was in het "Gemeenschapscentrum Den Bussel". In de ruime inkomhal werden we welkom geheten door een medewerker die ons via kaarten uitleg gaf over de verschillende afstanden en omlopen. Wat een service, we voelden ons prompt op ons gemak. Enkele stappen verder betraden we de ruime startzaal. Ik meldde me aan de inschrijvingstafel en toen ik zei dat we van Gent kwamen kreeg ik een verbaasde blik terug. De wandeling bestond uit verschillende korte lussen en één grote lus die allemaal afzonderlijk waren uitgetekend op stafkaart waarvan ik er eentje mocht meenemen. Of we verwend zouden worden met de parkoers moesten we nog afwachten, maar in de startzaal was alles zo ingericht dat je aan tafel bediend werd. Geen bonnetjes gaan kopen, niet aanschuiven aan de toog, neen, even een bordje in de lucht steken en één van de vele medewerkers kwam de bestelling opnemen en afrekenen. Wat een service, nog nooit zo iets meegemaakt! Na een hapje en een drankje vertrokken we voor de lus van 7,5 km..

Het eerste gedeelte was een afwisselend verhard en onverhard parkoers door prachtige residentiële wijken. Met het tweede gedeelte betraden we een wondermooi natuurgebied. De eerste warmte deed mijn vrouw echter geen deugd en ze besloot wijselijk de tweede lus niet meer te wandelen. Na het drinken van een cola vertrok ik voor de lus van 5,5 km., het was de bedoeling om op één uur binnen te zijn. Het werd 5,5 km. genieten van een wondermooi onverhard natuurparkoers. Afwisselend bos, even kronkelend langs de Dijle, dwars over velden met als apotheose het doorkruisen van een moerassig natuurgebied met verschillende vijvers. Fenomenaal prachtig, mooier kan een parkoers niet zijn! Ik klokke af op 50 minuten! Nat van het zweet en droog van binnen bracht een streekbiertje redding. Wat een schitterende organisatie! Met 1189 wandelaars waren de mensen van "K.W.B. Keerbergen" duidelijk in hun nopjes!

Deze inleiding tot het clubblad staat in schril contrast met hetgeen een aantal leden gisteren (zaterdag 23 februari) hebben meegemaakt te Oosteklo. Om het kort samen te vatten, onvriendelijke mensen en een tocht die niets te bieden had. Iedereen weet intussen dat wij hoe langs om minder nog in Oost- en West-Vlaanderen gaan wandelen. Als ik de verhalen van gisteren hoor hebben we meer dan gelijk!

Uiteraard zijn er hier ook nog organisatoren die de wandelaars op alle gebied verwennen, zij verdienen respect en onze deelname. Zo zijn er in de maanden april en mei drie tochten waarvoor ik uw speciale aandacht vraag.

Woordje van de voorzitter.

Op zondag 28 april vindt de wandelhoogdag binnen "Wandelsport Vlaanderen" plaats, namelijk "Vlaanderen Wandelt" te Puurs-Sint-Amands (Provincie Antwerpen). Het is reeds negentien jaar geleden, van zondag 18 juni 2000 dat we nog eens met een groot aantal leden zijn afgezakt naar Puurs. Toen waren we met 32 leden aanwezig op de "Zomertochten" van "Wandelvriendenkring Puurs". Het is dus de hoogste tijd dat we er nog eens met een mooi aantal naartoe gaan. Puurs en omgeving hebben zoveel te bieden dat we daar zeker een prachtige wandelhoogdag gaan beleven!

Een maand later op zondag 26 mei op de dag van de verkiezingen staat dan een speciale wandeltocht in ons voorkeurprogramma. Daarvoor moeten we niet ver rijden, namelijk naar Wetteren waar de "25ste Herdenkingstocht Alfons De Maesschalck" wordt georganiseerd. Het is reeds 25 jaar dat Fons verongelukt is, het lijkt een eeuwigheid maar voor mij ligt het nog goed in het geheugen. Fons was een voorzitter met een hart voor zijn leden, voor de wandelaar, voor de wandelsport. Laten we, na onze stemplicht te hebben voldaan, allen afzakken naar Wetteren, het zal de huidige voorzitter Rudy veel plezier doen.

Vier dagen later, op donderdag 30 mei staat dan de wandelhoogdag in onze provincie geprogrammeerd, "Oost-Vlaanderen Wandelt" te Zottegem. Wandelclub "Egmont Zottegem" voorstellen hoeft ik waarschijnlijk voor niemand te doen. Ze zijn op alle vlakken met voetlengten voorsprong de topclub in onze provincie. Het is jaren geleden dat ik nog eens opgeroepen heb om naar de regiowandeldag in onze provincie te gaan, maar met recht en reden maak ik daarvoor nu een uitzondering. Gaan wandelen naar Zottegem, het blijft steeds aangenaam en boeiend. Ook daar hoop ik op een goede deelname. Met deze drie oproepen doe ik ruimschoots mijn plicht, gaan wandelen naar mooie tochten, naar goede organisaties, ze zijn er nog binnen "Wandelsport Vlaanderen" maar ze worden echter zeldzaam!

En intussen is onze vereniging alsmaar meer vertegenwoordigd op wandeltochten en evenementen buiten het georganiseerd wandelen. In het kader van "De Warmste Week – Music for Life" hebben drie leden deelgenomen aan een wandeling ten voordele van het "cri-du-chatsyndroom" of het "Syndroom van Lejeune".

Het syndroom werd voor het eerst beschreven in 1963 door de Franse kinderarts en wetenschapper Jérôme Lejeune. De naam van het syndroom verwijst naar het kenmerkende gehuil van baby's die aan de aandoening lijden. Dit gehuil lijkt op hoog kattengejank, wat veroorzaakt wordt door afwijkingen aan het strottenhoofd en het zenuwstelsel.

Het initiatief in Gent bestond erin om zoveel mogelijk kilometers te wandelen rond de Watersportbaan en dan naar het "Provinciaal Domein van Wachtebeke" te wandelen om het ingezameld geld voor onderzoek en bestrijding van deze kinderziekte af te geven. Wat een schitterende actie waar onze leden Jennifer, Daisy en Marc Van Holsbeke-Coussement hebben aan deelgenomen. Marc legde de volledige afstand van 80 km. af, Jennifer 65 km. en Daisy 25 km.. Van Gent naar Wachtebeke voor het goede doel, dit verdient een dikke warme 'dank U wel'!

Dit woordje wens ik te besluiten met één van onze leden in de bloemetjes te zetten. Mevrouw Magda Van Hove heeft een bijzonder avontuur tot een goed einde gebracht : de beklimming van de Kilimanjaro met zijn 5896 meter het dak van Afrika. In haar dagboek heeft ze alles zorgvuldig bijgehouden. Na mijn voorwoord krijgt haar uitgebreid verslag een bevoorrechte plaats in dit clubblad. Zet jullie schrap en laat jullie meedrijven door dit wonderbaarlijk avontuur. Bedankt Magda voor dit verslag, duizend maal proficiat voor deze unieke prestatie!

Zo, beste leden en lezers, wandelen, het doet iets met de mens, het is goed voor hart en bloedvaten, het geeft je energie, het leert je genieten van de grote en kleine dingen des levens!

Tot ergens te velde!

GUY DE JAEGER,
Voorzitter

De wandelende pen.

Beklimming van de Kilimanjaro van 14 – 26 januari 2019.

Life begins outside of your comfort zone.

En of,

Terwijl ik fysiek en mentaal helemaal bekomen ben van een geslaagde klim naar het dak van Afrika bekruipt mij het gevoel van een intense blijheid en dankbaarheid.

Samen met 7 vrienden bereikte ik op 21 januari 2019 om 17u45 de top van de Kilimanjaro 5896 m. hoog. Het beklimmen van de Kilimanjaro is niet alleen weggelegd voor Olympische kampioenen. Technisch is het beklimmen niet moeilijk. Iedereen kan het, op voorwaarde dat je in een goede fysieke conditie verkeert en geen problemen met de ademhaling hebt. Toch haalt slecht 60 tot 70 % van de trekkers die aan de tocht zijn begonnen ook daadwerkelijk de top en dat is te wijten aan de hoogteziekte die ontstaat door onvoldoende aanpassing aan de lage zuurstofdruk op hoge hoogte. Wij haalden allemaal de top en dat is voor iedereen een heerlijk gevoel.

Met zijn 5896 m. is de Kilimanjaro in het noorden van Tanzania het hoogste bergmassief van Afrika. Zijn top is afgevlakt en steeds met sneeuw bedekt. Hij steekt uit boven de steppe en de eindeloze horizonten van Kenia en Tanzania. Er zijn verschillende routes om aan de top van de Kilimanjaro te komen. De meeste routes beginnen op Taniaans grondgebied. De bekendste route is de Maranguroute ook wel de 'Coca-Cola Route' genoemd omdat het de gemakkelijkste route is en ze het vaakst gevolgd wordt. Men slaapt daar in 'lodges': trekkershutten per 4 personen. Maar de route is zeer druk belopen. Wij kozen voor een zwaardere maar minder drukke route: de Machame Route. Door de steile passages en vrij lange marsdagen is de route zwaarder maar (naar het schijnt) ook mooier. Ze heeft als voordeel dat je twee nachten op een lagere hoogte slaapt dan je overdag geklommen hebt, daardoor kan je lichaam beter aan de hoogte wennen. Natuurlijk leg je meer afstand af.

Deze route begint aan het dorp Machame die we via de weg Moshi-Arusha bereikten. Er moeten veel formaliteiten afgehandeld worden voordat we langs de Machame Gate (op 1950 m.) voorbij kunnen. Er is streng toezicht: we staan aan de rand van het Kilimanjaro National Park waar je niet zonder drager of gids op uw eentje binnen komt. Er moeten vooraf taksen betaald worden o.a. ook voor de reddingsteams mocht het nodig zijn.

Vanaf de Gate loopt het pad geleidelijk aan steil omhoog door een schitterend bos, dat weelderig met mossen en met bloemen is begroeid (talloze paarse *Impatiens pseudoviola* en oranje-rode *Impatiens kilimanjari*). Daarna volgt een modderig en vochtig pad door het tropische regenwoud (en dat hebben we ondervonden, 2 dagen regen). Bij het verlaten van het woud hebben we een eerste zicht op de top. We komen aan de Machame Hut op 3050 m. (hoogteverschil 1200 m.).

De tweede dag is een korte dag, maar de hoogte wordt duidelijk voelbaar. De vegetatie is minder dicht en de eerste heidestruiken en exemplaren van het reuzenkruiskruid duiken op. 's Ochtend volgen we een zeer steil zigzaggende etappe naar de rand van het lavaplateau van Shira. Na de middag is de weg minder steil en gemakkelijk. We komen aan de Shirahut op 3840 m. (hoogteverschil 850 m.).

De derde dag begint behoorlijk zwaar omdat we zigzagsgewijze op en neer lopen: we wennen dan wel goed aan de hoogteverschillen. Eerst bereiken we een enorm grote solitaire rots en dan voert de weg doorheen een maanlandschap, over de stenige hellingen aan de voet van de Lava Tower op 4400 m. hoogte om vervolgens weer af te dalen naar 3940 m. Dit is de belangrijkste dag om ons lichaam te laten wennen.

De beklimming van de top wordt door een lange en spectaculaire dag (vierde dag) voorafgegaan. Bij het oversteken van de Baranco Valley en het beklimmen van de rotspassages aan de andere kant worden we getrekt door prachtige landschappen, met links de Kibo en rechts de Mawenzi en schitterende gletsjers. Wij zijn op weg naar de slotklim. Aan de Barafu Hut 4500 m. vinden we onze laatste bivakplaats: het basiskamp. Het is er ijskoud. Gelukkig huurden we warme slaapzakken.

De wandelende pen.

Beklimming van de Kilimanjaro van 14 – 26 januari 2019.

De meeste trekkers beginnen al rond middernacht de beklimming naar de top bij temperaturen van min 10°C zelfs tot min 15°C. Wij hoorden ze vertrekken. Ze doen dat om de zonsopgang op de top te zien. Wij kozen van pas om 6 u. op te staan en de beklimming overdag te doen. We vonden dit al moeilijk genoeg. De vorige dag bleek er een groot probleem te zijn op de top. We hadden de helikopter zien overvliegen. Meer wisten we op dat moment niet. Pas later vertelde men ons dat er op de top een vrouw overleden was. We werden voor de laatste klim dan ook enorm in de gaten gehouden en de tocht verliep bijna in volledige stilte. We leerden polé polé te klimmen : dat betekent kalmpjes aan. Gelukkig regende het toen niet , wel hadden we een goede sneeuwbus die ophield toen we aan de kraterrand kwamen aan Stella Point waar de Machame route en de Marangu route samen komen. Hoewel het nu maar een 100 m. klimmen is naar Uhuru Peak (het allerhoogste punt van de Kilimanjaro op 5896 m.) is dat stuk na de lastige beklimming loodzwaar : elke stap kost veel energie. We bereikten de top toen het al donker begon te worden. Dus werden er vlug foto's genomen en we genoten even van de prachtige zichten boven de wolken en de ondergaande zon. Lang mochten we niet blijven. Yesse de hoofdgids drong erop aan om vlug de plaats te verlaten en de afdaling te beginnen. Onze voorhoofdlampen deden goed dienst want de afdaling terug naar het basiskamp verliep volledig in het donker. De 1300 m. die we in de morgen naar omhoog gingen moesten we natuurlijk weer afdalen : iedereen was moe (zeg maar doodmoe) maar voelde zich gelukkig toen we met een tas warme soep in onze eettent weer samen waren. Alle vorige avonden kregen we in het Swahili een wiegelied te horen van onze gidsen en dragers. Ik keek er iedere keer naar uit. Die laatste avond was zo'n lied overbodig : we zouden het eind van het lied niet meer gehoord hebben vrees ik.

De afdalingsdag was nog een verrassing : normaal zouden we nog één overnachting hebben (dachten we) maar na een telefoongesprek van Yesse met de organisatie (daar was buiten de satelliettelefoon van de hoofdgids geen ander bereik) bleek dat een vergissing te zijn en verwachtte men ons al om 16 u. terug aan de Gate van het Park om weer naar buiten te gaan. We stonden net klaar om pas om 9u30 onze tocht aan te vangen. We dachten langs een mooie weg langs het regenwoud te gaan maar na het bericht werd het vlug de rechte weg naar beneden om af te dalen : in 6 ½ u. aan een stuk door zonder stops in de regen naar beneden stappen (de grenzen van ons kunnen werden beproefd). Met hulp van onze dragers lukte het ons om op tijd beneden te zijn. Gelukkig stond daar een auto om dat stuk weg dat er nog bij moest om aan de Gate te komen te overbruggen. Met een busje brachten ze ons terug naar het hotel waar we meer dan ooit genoten van een douche, het avondeten en een echt bed .

We hadden nog een paar dagen om te bekomen en deze keer genoten we van zalig zonnig weer. Sommigen bleven in en rond het hotel. Ik en nog vier andere kozen om nog eens een Safari mee te maken. Men stelde ons voor om voor het dichtbij gelegen Arushapark te kiezen : dit is een van de weinige parken waar je voordat je een rit met de auto maakt ook een wandeling kunt maken onder begeleiding van een (gewapende) ranger. Zo kregen we uitleg over planten en bomen en snoven we de lucht van de savanne. We koelden ons af dichtbij een kletterende waterval. Na de wandeling werden we rondgereden en konden we foto's maken vanuit de 4 X 4 auto van onder andere giraffen, buffels, wrattenzwijnen, franjeapen, bavianen en antilopen en een hele kolonie roze flamingo's. Olifanten zijn er ook maar ze hebben zich niet aan ons getoond. Er zijn talrijke observatieposten en het is aangenaam om te horen dat ze het park enorm beschermen zodat de dieren vrij hun gang kunnen gaan : je kan er alleen van ver toekijken. Er werd goed toegezien dat er niemand achter bleef. De ranger vertelde voluit en je voelde dat hij over hun natuurpark begeistert was.

Het was een heel rijke ervaring, een bekroning van een jaar van voorbereiding. Onze groep was niet onbezonnen naar de top gestapt. We hebben veel geoefend vooral op gebied van de ademhaling. Als yogaleraar wist Daniël dat de ademhaling van het allergrootse belang is bij dergelijke inspanningen. Hoewel ik een goede conditie heb moest ik ervaren dat ademen op ritme van de inspanning wel de sleutel was om op hoge hoogte vooruit te geraken.

De wandelende pen.

Beklimming van de Kilimanjaro van 14 – 26 januari 2019.

Een diepe buiging wil ik doen voor de Tanzaniaanse gidsen en dragers (ook de kok niet vergeten) die het beste van zichzelf gegeven hebben om ons naar de top te begeleiden. Hun inzet was fenomenaal. Hoewel de omstandigheden voor ons westerlingen bij wijlen moeilijk waren (we sliepen in tenten, hadden veel regen en boven vroom het) deden ze er alles aan om het ons zo comfortabel mogelijk te maken. Drie keer per dag kregen we een warme maaltijd (bv. 's morgens porridge) in een tent die al opstond als we na een dagtocht aankwamen, ons helpen op moeilijke plaatsen, ons moed inspreken als we op 't eind van ons Latijn waren. Ze voelden onze kleinste noden aan. Het was alsof ze ogen op hun rug hadden. Wij voelden ons veilig want onze gezondheid werd in de gaten gehouden o.a. door een expert als Yesse die samen met de yogaleraar niet afweek van zijn doel om ons als team allemaal naar boven te krijgen. 'STRONG HEART, STRONG MIND, DREAM IT, DO'T THINK, POWER TO THE PEOPLE'. Dit was de mantra die we meekregen van onze gids vooraleer we vertrokken naar de top van de Kilimanjaro en die we ook iedere avond en op moeilijke momenten herhaalden. Toen we terugkwamen in ons hotel, alweer lachende en vriendelijke gezichten. Weer mensen die voor ons klaarstonden om ons in alle rust te laten bekomen van de uitdaging. Er heerste een ongelofelijk positieve sfeer.

We reisden met Zara Tours, een reisorganisatie die 30 jaar geleden opgericht werd door een dynamische zakenvrouw met een visie EN een groot hart : Zainab A. Ansell (een icoon in toerisme industrie in Afrika). 10 jaar geleden heeft ze de NGO Zara Charity opgericht. 15 % van de winsten van Zara Tours gaan naar de organisatie die allerlei projecten sponsort gaande van educatie tot bescherming van het klimaat via o.a. sensibilisering voor het behoud van de natuur en de aanplant van bomen.

Het was voor mij de reis van mijn leven : een uitdaging die niet niks is en dan toch de top bereiken, het contact met een heel andere cultuur die mij geweldig beviel en het genieten van de schoonheid van de natuur.

Van Hove Magda..

Waar wandelden we?

Hierna vindt U een overzicht van de plaatsen en clubs waar we in de maanden november en december 2018 en in januari 2019 vertegenwoordigd waren.

OOST-VLAANDEREN

- ❖ AALTER (W.S.V. De Lachende Wandelaars Aalter)
- ❖ BERLARE (Boerenkrijgstappers)
- ❖ DE KLINGE (Wandelclub Gasthofstappers)
- ❖ DE PINTE (Postiljon Wandelclub Merelbeke)
- ❖ EEKLO (Wandelclub Roal Benti)
- ❖ GENT (Florastappers Gent)
- ❖ GENT (Postiljon Wandelclub Merelbeke)
- ❖ GENTBRUGGE (Florastappers Gent)
- ❖ GERAARDSBERGEN (Padstappers Geraardsbergen)
- ❖ GIJZEGEM (W.S.V. De Kadees)
- ❖ KLUISBERGEN (Omloop Kluisbergen)
- ❖ KRUISSHOUTEM (Wandelclub Scheldestappers Zingem)
- ❖ LEEUWERGEM (W.S.V. Egmont Zottegem)
- ❖ MERENDREE (Wandelclub Reigerstappers Vinderhoute)
- ❖ RONSE (W.S.V. Chatons Ronse)
- ❖ RUIEN (Omloop Kluisbergen)
- ❖ SINAAI (Reynaertstappers)
- ❖ STRIJPEN (W.S.V. Egmont Zottegem)
- ❖ URSEL (W.S.V. De Lachende Wandelaars Aalter)
- ❖ WAASMUNSTER (Roosenberg Wandelklub Waasmunster)
- ❖ WACHTEBEKE (De Kwartels)
- ❖ WANNEGEM-LEDE (Wandelclub De Kruishoutem Trotters)
- ❖ ZOMERGEM (De Marchmannekes Waarschoot)
- ❖ ZOTTEGEM (W.S.V. Egmont Zottegem)

WEST-VLAANDEREN

- ❖ BOVEKERKE (De Motestappers Koekelare)
- ❖ BREDENE (De Puinstappers Bredene)
- ❖ DAMME (Levenslijnteam Damme)
- ❖ DENTERGEM (Watewystappers Tielt)
- ❖ GITS (Gitse Wandelclub 'Voetje voor voetje')
- ❖ HOOGLEDE (De Warden Oom Stappers)
- ❖ INGELMUNSTER (Aviflorastappers Ingelmunster)
- ❖ NIEUWPOORT (Wandelclub Nieuwpoort)
- ❖ SINT-MICHIELS-BRUGGE (Brugsche Globetrotters)
- ❖ TORHOUT (W.S.J.V. Nacht van Vlaanderen Torhout)
- ❖ ZILLEBEKE (De Curieusstappers Westhoek)

ANTWERPEN

- ❖ HERSELT (De Lustige Stappers)
- ❖ HERSELT (Herentalse Wandelvereniging)
- ❖ MECHELEN (Wandelclub Opsinjoorke Mechelen)
- ❖ VORSELAAR (Bosgeuzen-Voorkempen)

Waar wandelden we?

LIMBURG

- ❖ ALKEN (Wellense Bokkerijders)
- ❖ KANNE (Tongerse Wandelvrienden)

WAALS-BRABANT

- ❖ BRAINE-L'ALLEUD (Adeps – Cercle de Tennis de Table de Braine-l'Alleud)
- ❖ GENVAL (Les Amis de l'Argentine)

HENEGOUWEN

- ❖ LANDELIES (Les Sympas de Landelies)
- ❖ PERONNES-LEZ-ANTOING (Les Randonneurs du Haut-Escaut)

VLAAMS-BRABANT

- ❖ KUMTICH (Trip-Trap Kumtich)

NAMEN

- ❖ DENEE (Les Djâles d'Anhée)

NEDERLAND

- ❖ PUTTE – Provincie Noord-Brabant (W.S.V. De Wandelende Krabben)

Datumwijziging!

Volgende tochten worden op een andere datum ingericht dan vermeld in de Walking in Belgium 2019.

- Stichting Delacroixtochten te Hakendover (Provincie Vlaams-Brabant)
organisatie : Trip-Trap Kumtich
datum in Walking : woensdag 24 april
moet zijn : woensdag 17 april
- Marche du Mont-Saint-Aubert te Mont-Saint-Aubert (Provincie Henegouwen)
organisatie : Mont-Marche Tournai
datum in Walking : maandag 20 mei
moet zijn : maandag 10 juni
- De Rode Loper te Lauwe (Provincie West-Vlaanderen)
organisatie : Wandelclub Stap Vooruit
datum in Walking : zondag 26 mei
moet zijn : zondag 19 mei

voorkeurtochten

tot eind juni 2019.

ZATERDAG 06 APRIL : BURST (OOST-VLAANDEREN)

- 18de Bursitiatocht
- organisatie : W.S.V. Land van Rhode
- vertrekplaats : Parochiaal Centrum Sint-Martinus, Kerkstraat 2, Burst
- afstanden : 6 – 10 – 14 – 18 – 21 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00
- te bereiken : station Burst op 900 meter van de startplaats

ZATERDAG 13 APRIL : HENNUYERES (HENEGOUWEN)

- 2ème Marche de la Pierre Bleue
- organisatie : Le Coq D'or Ecaussinnois
- vertrekplaats : Salle du 'Cercle d'Hennuyères,
Place Charles du Bois d'Enghien, Hennuyères
- afstanden : 6 – 12 – 18 – 24 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 14 APRIL : BRAKEL (OOST-VLAANDEREN)

- 6de Vlaanderens Mooiste
- organisatie : Everbeekse Wandeltochten
- vertrekplaats : Atheneum De Feniks, Kasteelstraat 32, Brakel
- afstanden : 6 – 12 – 18 – 25 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 21 APRIL : GERAARDSBERGEN (OOST-VLAANDEREN)

- 36ste Mattentaarttochten
- organisatie : Padstappers Geraardsbergen
- vertrekplaats : Koninklijk Atheneum, Papiermolenstraat 103, Geraardsbergen
- parkoers MET de MUUR : 8 – 12 – 16 – 18 – 22 – 26 – 32 – 42 km.
- parkoers ZONDER de MUUR : 6 – 10 – 14 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00
- te bereiken : station Geraardsbergen op 250 meter van de startplaats

ZATERDAG 27 APRIL : DESTELBERGEN (OOST-VLAANDEREN)

- Husdinetocht
- organisatie : Postiljon Wandelclub Merelbeke
- vertrekplaats : Gemeenschapscentrum Berghine, Dendermondesteenweg 437, Destelbergen
- afstanden : 5 – 8 – 12 – 15 – 18 – 24 – 30 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00
 - start 30 km. tot 12u00
 - start 24 km. tot 13u00
 - start 15 – 18 km. tot 14u00
- te bereiken : bussen De Lijn 34 – 35 – 36 van station Gent-Sint-Pieters of Gent-Dampoort,
halte op wandelafstand van de startplaats

Voorkeurtochten

tot eind juni 2019.

ZONDAG 28 APRIL : PUURS-SINT-AMANDS (ANTWERPEN)

- Vlaanderen Wandelt
- organisatie : W.S.V. IBIS Puurs
- vertrekplaats : Evenementenhal Binder, Forum 4, Puurs-Sint-Amams
- afstanden : 4 – 7 – 10 – 16 – 21 – 30 – 42 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00
- te bereiken : station Puurs op 700 meter van de startplaats

Uitgebreide informatie over deze “Nationale Wandelhoogdag” binnen “Wandelsport Vlaanderen” kunt U lezen op de website van de organiserende wandelvereniging, namelijk op www.wsv-ibispuurs.be. Daar vindt U de volledige geïllustreerde persmap met een overzicht van de verschillende wandelingen en bezienswaardigheden. Een schitterende voorstelling die U allen zeker zal overtuigen om naar Puurs-Sint-Amams af te zakken voor deelname aan deze “Nationale Wandelhappening”. Ook in het volgende “Walking Magazine” zult U zeker een bijdrage over dit wandelevenement kunnen lezen. Onze Antwerpse wandelvrienden verwachten ons!!!

ZONDAG 05 MEI : HERZELE (OOST-VLAANDEREN)

- Lentewandeling
- organisatie : Burchtstappers Herzele
- vertrekplaats : Gemeentelijke Basisschool, Tuinwijkstraat 2, Herzele
- afstanden : 3 – 6 – 10 – 12 – 16 – 20 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00
- te bereiken : station Herzele op 1 km. van de startplaats

ZONDAG 12 MEI : LEBBEKE (OOST-VLAANDEREN)

- 3de Vondelmolentocht
- organisatie : WJC Denderklokjes Lebbeke
- vertrekplaats : Fabriek Vondelmolen, Dendermondsesteenweg 208, Lebbeke
- afstanden : 6 – 9 – 12 – 18 – 22 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 19 MEI : SINT-LIEVENS-HOUTEM (OOST-VLAANDEREN)

- 32ste Lentetocht
- organisatie : W.S.V. Land van Rhode
- vertrekplaats : Parochiecentrum Sint-Michaël, Kloosterstraat, Sint-Lievens-Houtem
- afstanden : 6 – 12 – 18 – 21 – 24 – 30 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 26 MEI : WETTEREN (OOST-VLAANDEREN)

- 25ste Herdenkingstocht A. De Maesschalck
- organisatie : W.S.V. Wetteren
- vertrekplaats : Sint-Gertudiscollege, Wegvoeringstraat 21, Wetteren
- afstanden : 6 – 12 – 15 – 18 – 24 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

voorkeurtochten

tot eind juni 2019.

DONDERDAG 30 MEI : ZOTTEGEM (OOST-VLAANDEREN)

- Oost-Vlaanderen Wandelt – Plus Wandeldag
- 25ste Egmonttocht – Jubileumtocht
- organisatie : W.S.V. Egmont Zottegem
- vertrekplaats : Feestzaal Bevegemse Vijvers, Bevegemsevijvers 1, Zottegem
- afstanden : 6 – 12 – 18 – 24 – 32 – 42 – 50 km.
- vertrek : van 06u00 tot 15u00 (start 50 km. tot 09u00)
- te bereiken : station Zottegem op 1500 meter van de startplaats

ZONDAG 02 JUNI : SINT-PAUWELS (OOST-VLAANDEREN)

- 34ste Wase Poldertochten
- organisatie : Wandelclub De Lachende Klomp
- vertrekplaats : Parochiaal Dienstencentrum Klapdorp, Klapdorp 9a, Sint-Pauwels
- afstanden : 6 – 12 – 16 – 21 – 30 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 09 JUNI : STEKENE (OOST-VLAANDEREN)

- 37ste Smokkeltochten – 21ste 50 km. van Stekene
- organisatie : Wandelclub De Smokkelaars Stekene
- vertrekplaats : Broederschool, Nieuwstraat 17, Stekene
- afstanden : 6 – 12 – 17 – 23 – 30 – 42 – 50 km.
- vertrek : van 06u00 tot 15u00

ZONDAG 16 JUNI : DE KLINGE (OOST-VLAANDEREN)

- De Klingse Bostochten
- organisatie : Wandelclub Gasthofstappers
- vertrekplaats : Polyvalente Zaal De Klingenaar, Kieldrechtstraat 12, De Klinge
- afstanden : 6 – 10 – 15 – 20 – 25 – 30 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

ZONDAG 23 JUNI : RONSE (OOST-VLAANDEREN)

- 22ste Megasterren Heuveltocht
- organisatie : W.S.V. Chatons Ronse
- vertrekplaats : Zaal De Spil, Loretestraat 96, Ronse
- afstanden : 6 – 14 – 21 – 28 km.
- vertrek : van 06u30 tot 15u00

ZONDAG 30 JUNI : SCHELLEBELLE (OOST-VLAANDEREN)

- 12de Meersentocht
- organisatie : Wandelclub 'De Schooiers' Wichelen
- vertrekplaats : Sporthal Schellebelle, Spoorwegstraat 26, Schellebelle
- afstanden : 4 – 7 – 10 – 15 – 20 – 30 km.
- vertrek : van 07u00 tot 15u00

De wandelende pen.

Braine-l'Alleud, eentje om in te kaderen!

Het is zondagmorgen 06 januari 2019. Ik had mijn wekker gezet op 05u30, maar ik ben reeds vroeger wakker. Voor de derde maal in zes jaar trekken we voor onze eerste tocht van het jaar naar Braine-l'Alleud (Waals-Brabant) voor deelname aan de Adepstocht georganiseerd door de "Cercle de tennis de table de Braine-l'Alleud". Onze vorige twee deelnames in 2014 en 2017 zaten nog goed in ons geheugen. Steeds kregen we er een prachtig natuurparkoers. Van de eerste keer herinner ik me nog de vele modderstroken, van de tweede keer de dichte mist en de soms goed bevroren en spekgladde stukken. Aangezien het dit jaar een jubileumtocht was, hun 40ste Marche Adeps", waren we erg benieuwd wat ze ons nu gingen voorschotelen. Na een vlotte bus- en treinrit kwamen we om 09u23 in Braine-l'Alleud aan. Aangezien de wandeling steeds begint over de spoorwegbrug kwamen we al veel wandelaars tegen die vertrokken. In het gezellig ruim lokaal van de tennisclub was het ook al een drukte van jewelste. Blijkbaar hadden veel wandelaars deze jubileumtocht in hun agenda geplaatst. We schreven ons in voor de 20 km., onze inschrijvingsstrookjes hadden de nummers 34 en 35. We zouden maar een handvol wandelaars en lopers tegenkomen. Na een hapje en een drankje vertrokken we voor onze eerste overlevingstocht van 2019, want ook nu was er geen rustpost en een horecazaak tegenkomen is sowieso uitgesloten.

We vertrokken opnieuw over de onverharde spoorwegberm, met dit stukje ben je steeds al goed opgewarmd vooraleer het echte werk begint. De kortere afstanden gingen voor de eerste keer langer met ons mee. En dan kregen we waar we voor gevreesd hadden, een korte maar zeer modderige passage over een veldweg, onder de spoorweg door. Lag dit stukje er de vorige keer bevroren en spekglad bij, nu was het opletten geblazen om niet te verzinken in de modder. Menig wandelaar van de 10 en 15 km. konden er niet mee lachen. Wij waren echter definitief gelanceerd. We kregen nu een totaal ander parkoers dan de vorige twee keren. Twintig kilometer onverhard parkoers, afwisselend veld- en boswegen, smalle slecht liggende sentiers, holle wegen om van te duizelen, kasseistroken om uw voeten op kapot te lopen. Neem er dan nog bij dat het steeds berg op en berg af ging, maakte van deze tocht de zwaarste die we in Braine-l'Alleud al gewandeld hadden.

Van zodra de 20 km. van de overige afstanden splitste werd het een avonturentocht van hoog niveau. De eerste kasseistrook kon al tellen, wat volgde was een fenomenaal wondermooie natuurtocht door de groene rand rond Brussel. Steeds kronkelend over velden en door bossen stonden we dikwijls verstomd te kijken naar zoveel natuurschoon. Uiteindelijk kwamen we aan de rand van Dworp. Vorig jaar hadden we al aan de overzijde van het dorp gewandeld met een Adepstocht vanuit Linkebeek. Wat een wondermooie streek is me dat, dikwijls hielden we even halt om de prachtige natuurgezichten te bewonderen die zo maar konden geschilderd worden op het witte doek. Na zoveel moois stonden we plots aan de voet van het "Hallerbos". Al veel over gehoord maar er nog nooit ingewandeld. We doorkruisten het volledig bos, werkelijk prachtig!

Het "Hallerbos" is een bos met een oppervlakte van 552 ha. ten zuidoosten van Halle (511 ha. op Hals grondgebied). Het bos is grotendeels eigendom van het Vlaams Gewest en een klein deel van het Waals Gewest en privé-eigendommen. Het Hallerbos vormt een stil recreatiegebied, maakt deel uit van het Vlaams Ecologisch Netwerk en is Europees beschermd.

Bij het begin van onze tijdrekening maakte het Hallerbos deel uit van het uitgestrekte Kolenwoud, een oerwoud dat zich vóór de komst van de Romeinen uitstreckte van de Zenne tot de Maasvallei, en dat vanaf de Romeinse tijd langzaam gaat verbrokkelen. Tijdens de 18de eeuw vormden het Zoniënwoud en het Hallerbos nog steeds één geheel, maar pas tijdens de Franse overheersing is dit ongedaan gemaakt. Samen met het Zoniënwoud, het Meerdaalwoud, het Kravaalbos en Buggenhout-bos vormt het Hallerbos de laatste resten van dit oerwoud. De oudste vermelding van het Hallerbos dateert uit 686.

Oorspronkelijk was het bos meer dan 1.125 ha. groot. In 1779 werd het bos herop gemeten en werd er vastgesteld dat de totale oppervlakte van het bos op dat ogenblik reeds verminderd was tot 644 ha., dit wegens omvorming tot landbouwgrond. Onteigeningen voor de aanleg van de E19-autosnelweg Brussel-Parijs in 1974 verminderden de oppervlakte van het Hallerbos nog eens met 25 ha. Als gevolg van de Belgische federalisering werd het bosbeheer in 1983 opgesplitst tussen het Vlaamse (met 511

De wandelende pen.

Braine-l'Alleud, eentje om in te kaderen!

ha.) en het Waalse Gewest (met 48 ha. op het grondgebied van Woutersbrakel, gemeente Kasteelbrakel).

Over een steeds golvend parkoers genoten we van zoveel natuurschoon. Het "Rilroheidebos" (nog nooit van gehoord) was het volgend bosrijk gebied dat we doorwandelden, het ligt op de steile flanken van de Zoniënbosbeekvallei. Na de zoveelste smalle beklimming in dit bosrijk gebied kwamen we aan één van de vijvers van het "Domein van Zevenbronnen".

Het "Domein van Zevenbronnen" is een natuurgebied van amper 24 ha. groot op het grondgebied van Sint-Genesius-Rode en Dworp. Zevenbronnen is een cultuurhistorisch belangrijke plaats. In 1388 stichtten enkele vrome mannen een Augustijnenklooster in Zevenbronnen. Het domein was toen nog een onderdeel van het Zoniënwoud. De priorij kende al gauw gouden tijden. De priorij haalde haar inkomsten, rechtstreeks of via pachtgelden, vooral uit de land- en bosbouw, uit de exploitatie van molens en uit de viskweek in de vijvers van het domein. Van die oorspronkelijke priorij blijft vandaag niet veel meer over. De Oostenrijkse koning Jozef II schafte de priorij op 17 maart 1783 af. Enkele jaren later werd het domein verkocht. De nieuwe eigenaars maakten zo goed als alle gebouwen met de grond gelijk. Alleen het oude 'vreemdelingenkwartier', verblijfplaats voor bezoekers, bleef overeind. De vijvers vormen wel nog altijd een belangrijk element in dit domein.

Hoewel de naam van het domein naar 'zeven bronnen' verwijst, exploiteerden de kloosterlingen in de 18de eeuw niet minder dan negen vijvers : de 'Crommenvijver', de 'Ruytersvijver', de 'Oude Molenvijver', de 'Eysputvijver', de 'Kerkvijver', de 'Vetvijver', de 'Fonteynvijver', de 'Vierkantvijver' en de 'Bloutenvijver'. Op het domein ontplooit zich een typisch oud Brabants landschap met beboste heuvels, diepe en natte valleien met hier en daar akkers op de meest vruchtbare plekjes. Steile hellingen bieden een prachtig uitzicht op het wondermooi landschap. Het parkoers dat zich slingerde door dit natuurdomein, dat sinds 1947 een beschermd landschap is, was een streling voor het oog.

Na zoveel wondermooie natuur stonden we plots in de bewoonde wereld en maakten we kennis met een gigantisch winkelcentrum aan de rand van Braine-l'Alleud. Intussen waren de kleine afstanden erbij gekomen. Tussen een huizenrij moesten we plots opnieuw het veld op. Het te volgen pad slingerde zich nogal stijl naar omhoog zodanig dat menig wandelaar naar adem moest happen. We eindigden in een mooi recreatiepark waar het in de zomer heerlijk vertoeven moet zijn. We klokten af op juist vier uur wandelen. Wat een fenomenale opener van het jaar 2019, wat een wondermooie maar zware eerste overlevingstocht, een jubileumtocht met een gouden rand! Met een streekbiertje genoten we na. Als we rond 15u00 vertrokken naar het station hadden ze al meer dan 800 deelnemers, voor een Adepstocht is dat veel! Een bijzonder woord van dank aan het bestuur en de medewerkers en vooral aan de parkoersmeester en uitpijlers is hier zeker op zijn plaats. Greta en ik kijken al uit naar onze volgende overlevingstocht.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER

De wandelende pen.

Zoerle-Parwijs : "Te Gekke Wandeling!"

Op zaterdag 29 september 2018 tijdens de academische zitting ter gelegenheid van de "1ste Wandelbeurs" van Wandelsport Vlaanderen was het speciale moment de voorstelling van "Te Gek". Muzikant Guy Swinnen, peter van het project "Te Gek" en frontman van rockgroep The Scabs nam het muzikale deel voor zijn rekening. Het is iets dat me bijgebleven is. Intussen werd er in de laatste drie Walking Magazines ruim aandacht besteed aan dit project.

Toch even ter verduidelijking : "Wat wil 'Te Gek' bereiken?". 'Te Gek' wil geestelijke gezondheid bespreekbaar maken en streeft naar een juiste kijk op mensen met psychische problemen. 'Te Gek' brengt sinds 2004 geestelijke gezondheidsproblemen in de media en probeert dit thema bij het grote publiek bespreekbaar te maken via cd's, concerten, muzikale en literaire tournees, lessenpakketten, televisiereportages en nu dus ook via "Te Gekke Wandelingen". Naast Guy Swinnen als peter is zangeres Selah Sue meter van dit project.

Toen in de week van 11-17 februari onverwacht de lente zijn intrede deed besloot ik om naar de "Te Gekke Wandeling" te gaan in Zoerle-Parwijs (Provincie Antwerpen). Het is donderdag 14 februari, vijf uur in de morgen als mijn wekker rinkelt. Ik moet uit de badkamer zijn tegen dat mijn echtgenote en zoon opstaan om zich klaar te maken om te gaan werken. De verre verplaatsing met trein en bus verloopt zo vlot dat ik een uur vroeger dan voorzien in Zoerle-Parwijs aankom. Aan de startzaal is het reeds een drukte van jewelste, de eerste lenteprikkels hebben blijkbaar heel wat wandelaars op de been gebracht. Kleine busjes van verschillende psychiatrische instellingen komen de parking opgereden. Een foto achter de "Te Gek"-pancarte doet hen glunderen.

Na een hapje en een drankje vertrok ik voor de 20 km.. Het parkoers was één grote omloop van 20 km. met twee rustposten, waar vindt je dat nog op een midweektocht? Aangezien ik nog nooit in die streek was gaan wandelen was het voor mij een ware ontdekkingstocht. Tot de eerste rustpost, na 5,8 km. kregen we een afwisselend onverhard landelijk en bosrijk parkoers. Tussen de bomen dook plots een spitse toren op. We kwamen aan een immense muur omwald door water. Wat zou zich daarachter bevinden? Via een onverhard wandelpad kwam ik het te weten, ik kwam aan de toegangspoort tot de "Abdij van Tongerlo". Ik nam even de tijd om op de wondermooie binnenkoer deze prachtige abdij te aanschouwen. De volgende maal bezoek ik zeker even de abdijkerk.

De "Abdij van Tongerlo" werd gesticht rond 1130, toen een aantal Norbertijnen van de Sint-Michielsabdij te Antwerpen zich vestigden op het landgoed van de heer Giselbert van Castelré. De abdij is tot in de 13de eeuw enige tijd een dubbelklooster geweest waarin ook Norbertinessen woonden.

Je bereikt de abdij langs een lindendreef die in 1676 aangeplant werd. De bomen hebben een stamomtrek van 4,5 meter en zijn 25 meter hoog. Op weg naar de ingangspoort zie je hoe de abdij ommuurd is. In het poortgebouw zijn Romaanse invloeden uit de 14de eeuw terug te vinden. De gotische bovenbouw dateert uit de 16de eeuw. Boven de poort staan beelden van de Heilige Barbara, de Heilige Catharina en Onze-Lieve-Vrouw, de patrones van de abdij. Links onder het poortgebouw staat de vroegere portierswoning waar nog steeds het oude armenvenster te zien is. Vroeger kwamen de armen er bedelen voor brood, bonen of erwten, een haring en een geldstuk.

Bij het betreden van het binnenplein zie je rechts het abtshuis of de prelatuur. Het werd in 1726 opgetrokken in classicistische stijlbarok. Aansluitend bij het abtshuis staat het bisschopshuis. Dit gebouw werd rond 1547 in Brabantse renaissancestijl voltooid. Achter dit abdijdeel bevindt zich het voormalige abtskwartier met een sierlijk Spaans-Vlaams torentje, gebouwd in 1479. Blikvanger op het binnenplein is de Onze-Lieve-Vrouwekerk, gebouwd vanaf 1852 in neogotische stijl.

Ook het "da Vincimuseum" lijkt een bezoekje meer dan waard. In dat museum hangt het "Laatste Avondmaal", een schilderij op doek van ruim 8 x 4 meter groot. Het is de meest getrouwe replica van de muurschildering die Leonardo da Vinci tussen 1495 en 1498 maakte in de refter van het Dominicanenklooster te Milaan. De replica wordt toegeschreven aan Andrea Solario, een leerling van da Vinci. In 1545 kocht abt Streeters van Tongerlo het doek ter versiering van de toenmalige abdijkerk.

De wandelende pen.

Zoerle-Parwijs : "Te Gekke Wandeling!"

Tijdens de Franse Periode werd het kunstwerk in veiligheid gebracht. Sinds de jaren '60 van de vorige eeuw, en na diverse restauraties, heeft het doek een plaats gekregen in het museumgebouw.

Niet zover van de abdij was er een eerste rustpost in een gezellige brasserie met overdekt terras waar menig wandelaar zich al te goed deed aan een hapje en een drankje. Voor mij kwam deze rustpost wat te vroeg, de volgende rustpost na nog eens 5 km. was ideaal om daar iets te nuttigen. Het zouden vijf fenomenale wondermooie kilometers worden door de uitgestrekte "Bossen van de Merode" en door het "Natuurgebied Beeltjens en Kwarekken". Maar eerst gingen we nog in en door het park van het gemeentehuis van Westerlo. Bijna alle wandelaars maakten een foto van dit prachtig monumentaal kasteel.

Het "Kasteel van Gravin Jeanne de Merode" of het Nieuw Kasteel in Westerlo werd gebouwd tussen 1909-1912 in neogotische stijl. Het werd ontworpen als de woonplaats van één persoon : Gravin Jeanne de Merode. Zij verbleef er met haar personeel van de lente tot de herfst. In de koude maanden woonde ze in Brussel. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het kasteel door de Duitse bezetters opgeëist en moest de gravin het kasteel verlaten en terugkeren naar het oude familieslot. Na haar dood – Gravin Jeanne overleed op 01 juli 1944, enkele maanden voor de bevrijding van België – erfden de Zwartzusters-Augustinessen het kasteel. Zij baatten er met de hulp van het bisdom Antwerpen een tehuis voor bejaarde priesters uit. Nadien werd het aangekocht door de gemeente Westerlo en vanaf 01 juli 1973 dient het als gemeentehuis.

"Gravin Jeanne de Merode" zal een belangrijke plaats innemen in de vooruitgang van Westerlo. Zij werd op 28 februari 1853 in Parijs geboren. Haar ouders waren Charles Antoine Ghislain de Merode-Westerloo, 10de markies van Westerlo, 7de prins van Rubempré en 4de prins van Grimbergen, en Marie-Nicolette prinses van Arenberg. Na de dood van haar vader in 1892 en moeder in 1905 erfde zij uitgebreide bezittingen. Tot haar vaderlijk erfdeel behoorden uitgestrekte bossen ten zuiden van Westerlo rond de dorpen Blauberg en Averbode. Ook de gebouwen en gronden van de Abdij van Averbode – in handen van de familie de Merode gekomen na de Franse Revolutie – behoorden tot haar patrimonium. Ze zou ze later terug schenken aan de kloostergemeenschap. Daarnaast erfde ze van heer vader ook het Prinsenkasteel in Grimbergen en het Kasteel van Ham-sur-Heure. Haar moeder stamde uit de schatrijke Franse tak van het Huis Arenberg. Deze familie had uitgebreide belangen in de Maatschappij van het Suezkanaal. Een deel van het fortuin van Gravin Jeanne was dus ook uit die hoek afkomstig.

De gravin bleef ongehuwd. Met haar persoonlijk fortuin financierde ze tal van liefdadige en religieuze initiatieven. Om werk te bieden aan de bevolking van Westerlo richtte ze er op eigen kosten een tapijtfabriek en een meubelwerkplaats op. In Heultje liet ze een kerk, een school en een klooster optrekken. In Westerlo begunstigde zij het bejaardentehuis 'Godshuis Sint-Vincentius' dat al eerder door haar moeder was opgericht. Op haar kosten werd de kerk van Westerlo vernieuwd en werd er een nieuwe kerkhofmuur gebouwd. Ook andere kerken, kloosters en kapellen in de omgeving en in het Brusselse ontvingen van haar belangrijke giften. Toen in 1901 bij het kasteel van Westerlo een elektriciteitscentrale werd gebouwd om het slot van elektrische verlichting te voorzien liet zij op haar kosten het netwerk uitbreiden zodat ook de huizen van het dorp, de kerk, de tapijtenfabriek en de meubelwerkplaats elektrisch konden verlicht worden.

We doorkruisten nu een wondermooi bos- en natuurgebied van 127 ha. groot.

De "Beeltjens" zijn vooral bekend omwille van de grote verscheidenheid aan naald- en loofbomen. De eerste dreven werden er in het begin van de 18de eeuw aangelegd door Jan Philips Eugène de Merode. Hier ligt ook het hoogste punt van de gemeente, de Asberg, een zandduin van 24 meter hoog. In de prehistorie zou de heuvel gebruikt zijn als begraafplaats. Toen in 1860 een deel van de heuvel werd afgegraven, vond men er urnen met as van lijfverbranding.

De wandelende pen.

Zoerle-Parwijs : "Te Gekke Wandeling!".

De "Kwarekken" is een lager gelegen natuurgebied dat aansluit bij de vallei van de Grote Nete. Daardoor is de bodem hier veel vochtiger. Er komen dan ook verschillende moerasplanten voor. Op de iets drogere stukken treft men eiken, beuken en dennen aan. De andere kleine rivier die in dit gebied stroomt is de Laak.

Na deze prinsheerlijke wondermooie bos- en natuurwandeling kwamen we aan de tweede rustpost, in de cafetaria van "Domein Den Asberg", wat een schitterende rustpost. Op het in de zon badend terras was geen zitje meer vrij en genoten de vele wandelaars van de eerste zonnestralen en van een hapje en een drankje.

Vanaf die rustpost moest de 20 km. in één ruk nog 8,7 km. afleggen. Door het warme weer en door te warm gekleed ('s morgens bij vertrek was het nog behoorlijk fris) was mijn lichaamstemperatuur op kookpunt gekomen en perste ik er een lange sprint uit. Het eerste gedeelte was een pittig stuk door de alweer prachtige bossen van de Merode. Het tweede gedeelte wandelden we grotendeels over een onverhard wandel- en fietspad langs de Nete of was het de Laak? Werkelijk wondermooi hoe het water zich daar door de prachtige natuur kronkelt.

Toen ik na een uitzonderlijke mooie midweektocht de startzaal betrad was het er ambiance troef. Ik had gelezen op de website van "Parantee-Psylos" dat er in de namiddag een carnavalsbal was met discjockey.

"Parantee-Psylos" is de G-sportfederatie die onder andere werkt voor personen met een psychische kwetsbaarheid. Hun doel is om alle personen met een beperking volgens hun eigen behoeften, mogelijkheden en ambities op een gezonde en kwaliteitsvolle manier aan sport en beweging te laten doen.

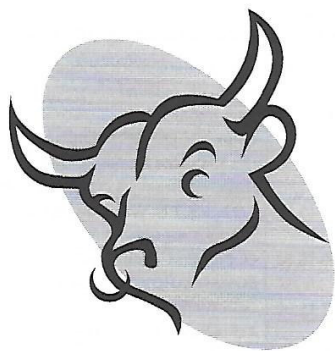
Er werd niet alleen gedanst en gezongen op carnavalskrakers uit de oude doos maar ook gewone meezingers van Belgische en Nederlandse artiesten passeerden de revue. Vergezeld van een Tongerlo genoot ik met volle teugen van de ambiance. En dan komt er een moment dat ik nooit zal vergeten. De discjockey veranderd plots de ambiancemuziek door een slow. Het is Valentijn, "Zeven anjers, zeven rozen". Vele patiënten komen de dansvloer op, de mannen zoeken een vrouw, de vrouwen zoeken een man, het wordt zo aangrijpend dat er wordt geweend, ook ik kreeg de tranen in mijn ogen. Het blijft niet bij die ene slow, ook gewone wandelaars mengen zich op de dansvloer, ook in hun ogen zijn glinsteringen te zien.

Een bijzonder woord van dank aan onze federatie die zo deze problematiek onder onze aandacht brengt en deze mensen zo een plaats geeft in het wandelgebeuren. Eveneens een woord van dank aan de organiserende vereniging, de 'Herentalse Wandelvereniging', zij hebben 1016 mensen een fenomenale dag bezorgd. Een speciaal woord van dank aan de vele begeleiders en begeleidsters, bewonderenswaardig hoe deze mensen begaan zijn met hun patiënten. Een allerlaatste woord van dank is hier weggelegd voor de patiënten zelf. In een alsmaar individualistische wereld hebben zij mij een warm gevoel van verbondenheid gegeven. Het gaat jullie allemaal goed!

Tot een volgende "Te Gekke Wandeling"!

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER

De tuin besproken in deze artikel richt zich tot de stieren (21 april - 20 mei). Taurus, het tweede teken van de dierenriem verzamelt de koppige doorzetters. Stieren hebben, met hun vrouwelijke intuïtie, de wereld aan hun voeten liggen. Uiterlijk lijkt de stier kalm en zie je niets van haar hartstochtelijke aard. Wat de een koppig noemt, heet bij de andere "wilskracht". En bij nog een andere steenezelarij. 't Is maar hoe je het bekijkt. De Stier zelf zal dan natuurlijk zeggen dat: *"dit een wezenlijk kenmerk van mijn gecompliceerde persoonlijkheidsstructuur is."* Jawadde, Stieren kunnen echte steenezels zijn, en daarmee basta. Hoewel er ook heel lieve bijlopen. Zo van die harde bolsters met een heerlijke zachte, blanke pit. Die wel stoer doen, maar helemaal in het binnenste van zichzelf hopen dat ze wat warmte terugkrijgen. Ook al zijn ze niet altijd bereid zelf die vonk als eerste uit te sturen. Een ding is zeker: als de stier ergens zijn zinnen op zet, zal die er alles doen om zijn doel te bereiken. We kozen voor deze tuin: Klein Hoefblad (Tussilago farfara), Pepermunt (mentha piperita), Tijm (thymus vulgaris).

Klein Hoefblad : Tussilago farfara

Stieren hebben nog al eens last van hun keel. Hoesten, angina, kroep: het is de doorsnee-stier niet vreemd. Stieren verzamelen best Klein Hoefblad om er hoestthee van te maken. *Tussilago farfara*, heet het kruid in 't Latijn. *Tussilago* betekent hoest. De Romeinen wisten dus ook al dat het kruid goed was tegen keelaandoeningen. Onze wetenschapslui hebben slijm en bitterstoffen in het kruid ontdekt en beaamen de kennis van de Romeinen. Kleinhoefbladthee zorgt ervoor dat de hoestprikkels afnemen en lost het slijm op. Ik neem altijd een samengestelde kruidenthee voor hoesterige huisgenoot-Stieren. Maak een mengeling van brandnetel, smalle weegbree en klein hoefblad. Overdrijf niet met klein hoefblad. Dan zou je te veel van een bepaalde stof kunnen binnen krijgen. En die zou volgens sommige geleerden kanker kunnen veroorzaken. Het laatste woord is daar nog niet over gezegd. Zolang je niet overdrijft en niet meer dan drie koppen per dag drinkt, is alles kits.

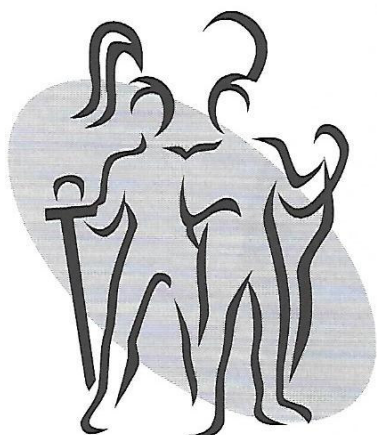
Pepermunt (mentha piperita)

Juist omdat Stieren zo ambitieus zijn, kicken ze op oppepers. Laat de munt maar aantreden, want die is op een stierenlijf geschreven. *"Die reuck van munten maeckt den menschen vrolyck ende blyde,"* zeiden onze voorouders al. Ook de Romeinen hadden het op munt wel gezien. Als de lente-

moeheid de kop opsteekt, kan je die wijsheid eens uitproberen. Kruidenliefende Romeinen droegen altijd een bosje munt bij zich om helder van geest te zijn. Als jij het niet ziet zitten om in elke jaszak een toefje munt te stoppen, kan je het ook eens proberen met pepermuntolie op je slapen te wrijven. Maar attentie! Sommige mensen reageren allergisch, als hun huid in aanraking komt met deze olie. Probeer dus eerst op een klein plekje om te zien hoe je huid reageert, vooraleer je slapen helemaal vol te smeren. Mocht je dit middel eens willen proberen, doe dan eerst wat beschermende crème op je huid. Bijvoorbeeld goudsbloemzalf of een handcrème. Je kan de olie bij de apotheker of in een natuurwinkel kopen. Wie thuis een aromalamp heeft, druppelt vier druppels etherische muntolie in het potje water boven het theelicht. In elk geval ruikt je kamer een stuk frisser en dat is ook al iets nu de ramen misschien nog niet wagenwijd open kunnen. Muntblaadjes geven een frisse smaak aan een gemengde sla. Munt past ook in de stoofpot en bij palingbereidingen. Munt is al heel lang bekend als heekruid. Zelfs in 3000 jaar oude graven ontdekten ze munt. Munt komt voor in snoepjes, kauwgom, sauzen, desserts, slaatjes, azijn, thee, siroop en likeur. Muntolie heeft een scherpe doordringende geur. Daarom gebruiken ze de olie wel eens om lekken in pijpleidingen te ontdekken.

Tijm (thymus vulgaris)

Hoe duidelijk een Stier haar doel ook voor ogen heeft, ze stormt er nooit zomaar op af. Integendeel. Een Stier bepaalt haar eigen tempo, als ze belangrijke beslissingen moet nemen. Als Stieren niet echt in de haak zijn, moeten ze voor kleine aandoeningen eerst maar eens in de kruidenkast kijken. In de 16de eeuw, stak tijm in de kruidenboeken zijn kop op. Het kruid kwam in het vizier van de apotheker. Een Franse kruidenskundige zei: *"Tijm is het antibioticum van de armen."* En gelijk had hij. De toppen van de tijmplant bevatten een desinfecterende stof. Wilde tijm heeft de sterkste medicale eigenschappen. Hoewel je elke tijmsort kan gebruiken. Tijm werkt bacterie- en schimmeldodend. Dat is wetenschappelijk vastgesteld. Ze gebruikten tijm vroeger dan ook gretig om het niet meer al te verse voedsel wat op te kalefateren. Tijm lost slijmen op. Dat komt door de 'thymol' die zich in de etherische tijmolie bevindt. Een schorre, pijnlijke keel zal daarom wat graag tijmthee lusten. Tijm voelt zich in gerechten knusjes op zijn gemak samen met laurier, rozemarijn en salie. Tijm kan net zoals het bonenkruid, peper vervangen. Je kan tijm gebruiken in bouillons, stoverij, marinades, vullingen, soep, vlees- en wildgerechten. Ook sommige groenten vinden het helemaal niet erg, als je ze wat tijm over hun rug strooit. Tomaten, champignons, aubergines, kolen en peulvruchten bijvoorbeeld. Laat tijm ook eens meekoken bij je eieren, als die hardgekookt op tafel moeten. Het ei absorbeert het tijmaroma dwars door de schaal heen. Benedictine-likeur krijgt zijn lekkere smaak door citroen-tijm. Vergeet niet een beetje tijm bij je vliersiroop te doen. Zowel de vlierbessen als de tijm helpen grieprijge toestanden de baas worden. Doe in je aromalampje (een potje met water, daaronder een theelichtje) enkele druppels etherische tijmolie. Dat werkt als een antiseptische luchtververser. Vervelende geuren krijgen met dit eenvoudig middel geen kans. Tijm verjaagt ook de motten uit je kleerkast.

De tuin besproken in deze artikel richt zich tot de tweelingen (21 mei - 20 juni). Gemini, het derde teken van de dierenriem symboliseert geestelijke en emotionele ontwikkeling. Tweelingen zijn communicatief, enthousiast, creatief, onderzoekend, intelligent, flexibel maar ook een beetje rusteloos en eigenwijs. Zenuwpezen, aan-de-ene-kant-doofen- aan-de-andere-kant-horen-ze-niet-goed. Maar voor de rest geen kwaad woord over Tweelingen! Voor deze tuin viel ons oog op : Karwij (*Carum carvi*), Dille (*Anethum Graveolens*), en Lavendel (*Lavendula Officinalis*) (*Verbena Officinalis*). Tweelingen hebben zoveel te beleven in zo weinig tijd. Net zo pittig in de omgang is karwij, ook kummel genoemd. Uit onderzoek blijkt dat dit het oudste keukenkruid is. 3000 tot 2000 jaar voor Christus waren Tweelingen en soortgenoten al karwij door hun gerechten aan 't roeren. Een hele karwei! De zaadjes van karwij ruiken naar anijs en lijken op komijnzaden. Ze bevorderen de spijsvertering. Dus eet de Tweeling, als er iets op de maag is blijven liggen, kummelzaadjes. Karwijzaad stimuleert de maag en de darmen zonder schadelijke nevenwerkingen. De Middeleeuwen gebruikten kummelgroen in plaats van kervel of peterselie. De karwijsmak is uitgesproken sterk. Niet iedereen is er gek van. In Zuid-Duitsland vind je het gemalen karwijzaad in brood, cake, kaas en in de "Sauerkraut mit Wurst". Er zijn nog heel wat vlees- en visbereidingen met kummel. Goulasch bijvoorbeeld en marinades van gerookte vis. Om kool beter te laten verteren, doe je er best wat karwijzaad bij. Ook sterke dranken krijgen karwij op hun nek gedruwd om de smaak te verbeteren. Gin en Schnaps bijvoorbeeld zijn met kummel groot geworden. Trouwens, je kan je eigen brandewijntje maken met een liter brandewijn, 35 geplette karwijzaden en 150 gr suiker. Laat deze drank 10 dagen trekken, zeef en drink, in die volgorde... En dan nog iets: karwij zorgt voor een windvrij Tweelingenbestaan. Je kan daarvoor op zaadjes kauwen of het gemalen karwijzaad binnenspelen. Drie keer een mespunt verdeeld over de dag is voldoende. Tweelingen worden misschien zelfzekerder als ze karwijzaadjes eten, want die kalmeren lichtjes. Als je net look gegeten hebt, eet dan karwij, want die neemt voor een groot stuk de slechte geur weg.

Dille (*Anethum Graveolens*):

De oudste cultuurvolkeren in Centraal en Oost-Azië gebruikten al dille in hun gerechten. Zowel de gele bloemen als de zaden vind je tegenwoordig tussen ingelegde komkommers en uitjes. Dille-zaden zorgen voor frisse, aromatische geur en smaak in mayonaise, bij kwark, op vis en in erwten, bonen en wortelgerechten. Tweelingen strooien dillezaden in cake of brood. Op appeltaart staan de bruine zaadjes enig. Maar dat is niet alles. De zaden kalmeren. En ze stimuleren de spijsvertering. Dille is rijk aan minerale zouten. Daarom is het een goed idee je zoutloos dieet met dillezaad aan te vullen. Nierpatiënten gebruiken tenslotte beter geen dillezaad, er zouden zich niersteentjes kunnen vormen. *Dylla* betekent in het Noors ook dommelen. De baby was door het kruid niet alleen van zijn buikkrampen verlost, maar sliep bovendien als een roos. In de Scandinavische landen gebruiken ze nu nog veel dille. De Egyptenaren gebruikten de dillezaden tegen hoofdpijn. Ook de Romeinen, die last van "haarpijn" hadden na hun drank- en zwelgpertijen, grepen naar dillezaad. Luidruchtige dronkaards kwamen op die manier tot bedaren. Dillezaden helpen tegen de hik. Volgens Dodonaëus kan "het saedt den hick doen ophouden, alleen door sijnen reuck".

Lavendel (*Lavendula Officinalis*):

Vroeger kieperden ze soms wat lavendel in de soep. Zeker niet te veel want de lavendelsmaak overheerste. Ze kookten trouwens ook hun vis in het gezelschap van enkele lavendelbloemen. Je kan lavendelsuiker maken door een potje te vullen met een vingerdikke laag geplukte lavendelbloemen. Daarover doe je dan een laag suiker van 1 cm dik met daarbovenop weer een laag lavendelbloemen. Laat dit vier weken op een warme plek staan. Als je wil vermijden dat de lavendelbloemen verkleuren, zet ze dan in de schaduw. Deze suiker kan je gebruiken om desserts een tikkeltje anders te laten smaken. 'Lavendula angustifolia' zorgt voor heel aparte smaakjes als je er niet teveel van gebruikt. De Fransen brengen fleur in hun leven met lavendel. Daar kennen ze *Liqueur de Lavende* (de Cigalon, distillateur P. Thevenet) en daar wil de Franse burger, met alle soorten van genoegens, wel van genieten. Lavendel was vroeger nog veel meer in trek. De kalmerende en desinfecterende werking van dit kruid stond bij onze voorouders hoog aangeschreven. De Romeinen waren gekend om hun 'thermen'. Zij baadden zich daar in groep om te ontspannen en zich te reinigen na een drukke dagtaak. Aan het badwater voegden ze lavendelextracten toe. Dat ontspande de vermoeide ledematen nog meer. De gepijnigde hersenmassa kreeg door de lavendel ook een kick, al was het maar door de heerlijke geur. In Romeinse woord 'lavare' (wassen) hoor je 'lavendel'. Ze gebruikten deze bloemen dan ook massaal in de kuuroorden. Hopelijk wisten ze dat te veel lavendel in het badwater hoofdpijn kan veroorzaken. Romeinen met een pijnlijk hoofd smeerden wat etherische olie op hun slapen. Dat werkte ontspannend. In gebieden waar de lavendel in het wild groeit wrijven jagers hun door een slang gebeten hond onmiddellijk in met fijngevreven Lavendelbloemen. Lavendel werkt namelijk antiseptisch en neutraliserend.

Vlaanderen Wandelt

Puurs 28 april 2019

Puurs zondag 28 april 2019

wsv IBIS PUURS vzw

